

ننگ و ناموس

ننگ و ناموس (nang.va.na.mus)، رمانی در دو بخش نوشته محی الدین خواجه یف*، بخش نخست در ۱۹۸۱م و بخش دوم با نام راستی را زوال نیست در ۱۹۸۶م نوشته شده است. نویسنده که خود در روزگار تبعید پدر و مادرش در استاوروپول به دنیا آمده است، در این اثر تصویری از روزگار افرادی که در حکومت وحشت استالین تبعید شده اند، ارائه می کند و به بررسی ویژگیهای نیک و بد نهاد بشر می پردازد. ننگ و ناموس در زمان حکومت سوسیالیستی مورد انتقاد جامعه سیاسی واقع شد، اما این غائله پس از استقلال جمهوریهای شوروی پایان یافت.

منابع: ادبیات فارسی در تاجیکستان، ۲۲۱؛ ادیبان تاجیکستان: ۴۹۰ - ۴۹۱؛ دایرة المعارف ادبیات و صنعت تاجیک، ۱/۹۴؛ دایرة المعارف شوروی تاجیک، ۸/۲۹ - ۳۰؛ ننگ و ناموس، سرسخن.

قبادیانی

ادب فارسی در آسیای میانه / ۹۴۲

“Нангу номус”

“Нангу номус”, романе дар ду бахш, навиштаи Муҳиддин Хоҷаев. Бахши нахуст дар 1981 ва бахши дувум бо номи “Ростиро завол нест” дар 1986 навишта шудааст. Нависанда, ки худ дар рузгори табъиди падару модараш дар Ставропол ба дунё омадааст, дар ин асар тасвире аз рузгори афроде, ки дар ҳукумати ваҳшати Сталин табъид шудаанд, ироа мекунад ва ба баррасии вежагиҳои неку бади ниҳоди башар мепардозад. “Нангу номус” дар замони ҳукумати сотсиалистӣ мавриди интиқоди ҷомеаи сиёсӣ воқеъ шуд, аммо ин ғойила пас аз Истиқлоли ҷумҳуриҳои Шуравӣ поён ёфт.

Манбаъҳо: Адабиёти форсӣ дар Тоҷикистон, 221; Адибони Тоҷикистон, 490-491; Энциклопедияи адабиёт ва санъати тоҷик,

1/94; Энциклопедияи Шуравии тоҷик, 8/29-30; Нангу номус, Сарсухан.

Қубодиёнӣ

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. – Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1, сах. 942.